

tidige Funktionærer er der ogsaa et meget stort Antal, man agter at engagere, nemlig 87. At disse ikke faae nogen militær Karakter, vil vistnok findes meget rimeligt, og jeg tror heller ikke, at disse Folk i Reglen ville sætte stor Pris paa at kaldes Sekondlieutenanter eller overhovedet Lieutenanter; men jeg tror, det vil lette Overgangen fra Vaabnene til Intendanturen, naar de Personer, der skulde have Lyst til en saadan Forandring i deres Stilling, bevare deres militære Karakter, og yderligere kunne forfremmes og faae en høiere militær Karakter.

Blom: Jeg vil blot tillade mig en kort Bemærkning. Hvis den Ordning, hvorved man benytter værnepligtige Kræfter til at udføre Statens Arbejder, er glippet ved Armeen, tror jeg, man maa sige, at den har gjort fuldstændig Fiasko ved Intendantur- eller Forpleiningskorpset, og jeg tror, at det er den naturlige Ting af Verden, at, naar Staten vil have sit Arbejde udført og vil have det forsvaret, maa den betale, hvad Arbejdet er værd, og at det er deri, Feilen stikker, med Hensyn til at Forpleiningskorpsets Organisation, saaledes som den er for Diebliffet i Genhold til Loven af 1868, lader Et og Andet tilbage at ønske. Jeg maa derfor sige, at det vilde forekomme mig naturligt, om en ny Ordning af Forpleiningsvesenet medførte, at Lønningerne for disse Kasseembedsmænd, hvad jo den allerstørste Del af Forpleiningskorpsets Personale er, blive i en ikke ubetydelig Grad forøgede. Der er ingen Spørgsmaal om, at der ikke gives nogen Kjøbmand i Landet, som vilde lønne sin Kasseferer, naar denne kunde sidde inde med en Beholdning af Hundrede Tusinder, med en Lønning af 360 Rd. eller 720 Kr. aarlig altsaa 1 Rd. om Dagen. Det er der ingen stor Kjøbmand, som nogeninde vil byde sin Kasseferer. Staten har i 1868 gjort Regning paa, at det skulde lykkes at faae Frivillige til at gaa ind paa at overtage disse Forretninger for denne noget kurrede Betaling. At dette er glippet, undrer mig slet ikke; men jeg maa tilstaa, at det undrer mig noget, at man ikke har søgt den naturlige Bod paa de Misforhold, som finde Sted, deri, at man simpelthen forøger Lønningen for Intendanturembudsmandene. Jeg tror, det vilde være den simpleste, naturlige og saa at sige den eneste Maade til at komme ud over Banskfighederne paa. Ganske vist ere Lønningerne, saavidt man kan se af dette Lovforslag, der jo egentlig ikke er et Lønningsforslag, noget forøgede, men ikke i en saadan Grad, at jeg kan tro, at det i nogen væsentlig Grad vil forøge Lillokkelsen til at komme ind i Intendanturkorpset. Da man i 1867 indførte Institutionen værnepligtige Officerer, gjorde man vel Regning paa, at man vilde kunne faae unge, værnepligtige Mennesker til at paatage sig den betydeligt forøgede Byrde, det er at tjene som

Officerer, istedet for som Menige, derved, at Folk vilde anse det for en Gressag at tjene i Armeen som Officerer. Det er en Ting, som gaar ligesaa langt tilbage som det danske Folks Historie, at det er blevet anset for en Gressag at tjene Kongen med Kaarden i Haand og vove sin Hals for Kongen og Landens Fred, som jydsk Lov udtrykker sig, og heller ikke er vel denne Jølelse endnu uddød; der kan vel til en vis Grad gjøres Regning paa, at Folk vilde bringe Offre for Sønnerens Skyld, for den Ære at tjene Kongen med Kaarden i Haand; men derimod tror jeg ikke, det i den almindelige Bevidsthed vil kunne regnes for saaledes at være en Gressag at tjene Kongen bag en Pult og ved en Pengekasse. Ganske vist er det en overmaade hæderlig Paandring at være Kasseferer ved en militær Afdeling, men det er ikke Noget, som saadant specielt kan friste Gjerrigheden. Derfor tror jeg, at, naar man vil have dette Arbejde forsvaret udført, bliver man nødt til at betale derfor, og jeg maa tilstaa, at jeg tror ikke, man vil komme synderlig vidt ved at give disse Kasseembedsmænd militære Titler.

Arigsministeren: Jeg kan i Meget tiltræde, hvad den ærede sidste Raler (Blom) fremsatte; men jeg skal dog forbeholde mig at svare nærmere derpaa, naar Lønningsloven for Intendanturkorpset foreligger. Der i Bilaget er der kun gaaet ud fra de gamle Lønninger, men at ogsaa Personalet ved Intendanturkorpset vil faae en bedre Lønning, naar Lønningslovene i det Hele blive vedtagne, anser jeg for givet.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 44 St.

Magius: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden yderligere Forhandling vedtoges ovenstaaende Forslag af Magius enstemmig med 44 St.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt paa Lørdag Kl. 1/2. Naar jeg ikke ansetter dette Møde tidligere, er det, fordi der paa Lørdag, men heller ikke før, kan ventes at foreligge detmindste eet nyt Lovforslag.